

Čís. 10561.

Honební zákon pro Čechy (ze dne 1. června 1866, čís. 49 z. zák.).
Ten, kdo nebyl v rozhodčím nálezu uveden jako strana, není oprávněn ke zrušovací stížnosti (§ 46 zák.), třebas byl volán k jednání před rozhodčím soudem a se ho i účastnil.

(Rozh. ze dne 26. února 1931, R I 97/31).

Do výroku rozhodčího soudu, jímž byla stanovena náhrada za škodu způsobenou zvěří, podalo zrušovací stížnost podle § 46 českého honebního zákona město K. v Čechách. Soud první stolice stížnost zamítl, rekursní soud jí vyhověl.

Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu majitelů pozemků změnil napadené usnesení v ten rozum, že se zrušovací stížnost města K. odmítá.

Důvody:

V nálezu smluvčího soudu, proti němuž podalo město K. projednávanou zrušovací stížnost (§ 46 honebního zák. pro Čechy) byla stanovena jen výše přiznané škody a uvedení ti, jimž přísluší náhrada škody. Kdo jest povinen přisouzenou náhradou, nebylo v nálezu vysloveno, ježto spor o to, ke kterému honbišti patří pozemky, ohledně nichž byla škoda smluvčím soudem projednávána, nebyl vyřízen. Zrušovací stížnost podle § 46 honebního zákona pro Čechy přísluší však tomu, kdo nálezem smluvčího soudu byl k náhradě škody odsouzen nebo jehož nárok na náhradu byl nálezem zamítnut. Město K. není podle nálezů žádnou z těchto stran, nanejvýš není stranou k náhradě škody odsouzenou a napadati nález smluvčího soudu, o nějž jde, zrušovací stížností nebylo tudíž oprávněno. Jeho zrušovací stížnost měla nižšími soudy z toho důvodu býti odmítnuta. Na věci nic nemění okolnost, že město K. bylo k jednání před smluvčím soudem voláno a že se jednání toho účastnilo jako strana, která po případě může k náhradě škody býti povinna. Rozhodným jest nález smluvčího soudu a to, že v něm město K. jako strana povinná není uvedeno, takže (§ 7 ex. ř.) proti němu nález exekučně není ani vykonatelný.

Čís. 10562.

I ve sporech nájemních platí za zákonných předpokladů (§ 448 c. ř. s.) předpisy o řízení ve věcech nepatrných. Co se týče hodnoty předmětu rozepře neplatí tu, nakořik jde o způsob řízení, ustanovení § 58, odstavec druhý, j. n., nýbrž ustanovení § 448 c. ř. s. Žalovanému se však ponechává obrana proti podcenění předmětu rozepře v žalobě.

(Rozh. ze dne 26. února 1931, R I 111/31).